

ТЕОДОР СТЪРДЖЪН ЕДНО БОЛНО ХЛАПЕ

Превод от английски: Любомир Николов, —

chitanka.info

Сигурно всички сте чели за свързочната служба на Здравното министерство. Да ви кажа, страхотно е да усещаш, че Чичо Сам стои зад гърба ти. Когато си изкарваш хляба на някой от товарните кораби или танкери по крайбрежието, все си е по-приятно да разчиташ на нещо подобно.

Нали разбирате, обикновено търговските кораби под петнайсет хиляди тона нямат лекар на борда, освен ако са пътнически. Значи всеки път, щом някой танкер, например, поеме в открито море, има на борда трийсет и пет мъже без друга лекарска помощ освен аптечката на боцмана или капитана. Ами ако някой наистина се разболее? Е, тогава радистът сяда и почва да трака сигнала MEDICO, докато го чуе някоя от правителствените станции. Всички други кораби мълкват като при SOS. После радистът описва състоянието на болния и държавният доктор препоръчва лечение. Случвало се е капитан да оперира апендицит с наставления по радиото. Но ако човекът е наистина зле, пращат катер или самолет да го вземе.

Както онзи път, когато се разболя Котър от танкера „Уандърфорд“. Котър беше обикновен моряк от моята вахта. Свястно хлапе. Скочи на борда тъкмо преди да вдигнем котва в Бейтаун, Тексас. Дотогава не бе помирисвал море. Пълен новак, но готов да се учи. Беше висок и мършав. Каза, че дълго бил безработен. То си му и личеше.

Е, всичко вървеше нормално докато наближихме Драй Тортугас недалече от проливите. Отне ни около три дни; Заливът се държеше приятелски. Нито вятър, нито вълнение. Но край Тортугас взе да ни подмята. Леко, обаче хлапето позеленя. Както винаги, почнахме да си правим майтап с морската болест. Понякога смехът помага. Но не и онзи път. Край фара Олд Айзък на Бахамите един карибски ураган ни подхвана с опашката си и старото корито взе да се изправя на нос.

Не можеше да е морска болест. Вече всички го разбирахме. Една сутрин хлапето припадна на койката. Не можахме да го изправим. Стюардът го свести с амоняк, но то пак припадна. Казахме на Стареца; той дойде, огледа хлапето и заръча на радиста да прати сигнал MEDICO. После радиограмите се редуваха така:

— Разбрано, MEDICO. Съобщете симптоми и състояние.

— Морякът периодично изпада в несвяст, трудно се опомня. Амонячните пари не помагат особено. Какво да правя?

— Температура?

— 39.9.

— Сложете компреси с лед на челото и ни дръжете в течение.

Компресите не помогнаха. Вярно, Котър отвори очи. Но му стана още по-зле.

— MEDICO. Болният в съзнание, оплаква се от неопределени, но остри коремни болки. Дайте съвет.

— Консултирайте се с медицинския наръчник. Има ли симптоми за апендицит?

— Не. Място на болката неопределено. Температурата скочи на 40. Дайте съвет.

Стареца не беше на себе си. Хлапето изглеждаше съвсем зле.

— Продължавайте със студени компреси. Дайте координати. Пращаме катер от бреговата охрана да вземе болния.

Стареца даде координати и леко отби към брега, за да пресрещне катера. Духаше здравата и всички бяхме на крак. Как щяхме да го прехвърлим на катера в такова вълнение? От време на време отскачах да видя Котър. Много зле беше, горкият.

Е, след около пет часа зърнахме светлините на катера. Беше форсирал двигателите и се подмяташе като дънер. Подходи отред откъм бакборта и наближи доколкото бе възможно без да се блъснем. Хвърлиха ни въже. Имаха автоматична лебедка и тя се оказа същинско чудо — както и да се подмятахме, държеше въжето опънато. Не бях виждал такова чудо.

Прехвърлиха ни по въжето спасителни ремъци, настанихме хлапето в тях и го пуснахме към катера. Нарочно засякох времето. Преди да бяха минали и осем минути откакто хвърлиха въжето, катерът вече потегляше обратно към базата. Изпроводихме ги с трикратен вой на сирените и се разкрещяхме като луди. Казвам ви, в такива моменти обожаваме онова старче с козята брадичка и раираните панталони.

Сега навярно разбирате защо всеки моряк е готов да цапардоса онзи, дето разправя, че правителството не си гледало работата. Радисти, опитни лекари и катер за половин милион долара — всичко това заради едно болно хлапе.

Какво, хлапето ли? Ясна работа, оправи се. Случаят се оказа един на милион. Да бе, просто много тежка форма на морска болест.

По-смахната история от това — здраве му кажи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.